

tallet af afkontrollerede arbejdsløshedsdage blandt en kommunes beboere i et kalenderår havde overstøget et nærmere fastsat antal dage pr. indbygger.

Man har imidlertid fundet det betænkeligt i lovgivningen at binde sig til at fordele større tilskudsbeløb efter bestemte fastlagte kriterier, idet det næppe vil være muligt at forudse, hvorledes en fremtidig konjunkturedgang vil påvirke de beløb, der er adgang til at udbetale efter lovens regler, ligesom en konjunkturedgangs økonomiske virkning for kommuner af vidt forskellig struktur vanskeligt kan bedømmes på forhånd.

For at kunne skaffe hurtig og rimelig afpasset hjælp til nødstedte kommuner under konjunkturedgang stilles der her forslag om en ordning, der skaber mulighed for at yde tilskud til kommunerne i perioder, hvor hele landet har lavkonjunktur — enten i landbruget eller i byerhverv — men således at fordelingen af tilskudene mellem de i betragtning kommende kommuner først fastlægges i den givne situation af indenrigs- og boligministeren efter indstilling af et særligt sagkyndigt råd.

Bestemmelserne i forslaget § 19 om ydelse af tilskud til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld er i overensstemmelse hermed udformet således, at der alene er fastsat en størstegrænse for de midler, der i det enkelte år kan udbetales af fonden som tilskud, og at der — i modsætning til, hvad der gælder under den bestående ordning — bliver mulighed for at skønne over, hvorledes tilskudsbeløbet skal fordeles på de enkelte amtskommuner, og i hvilket omfang det skal komme de forskellige grupper af ejendomsbesiddere til gode. Det bemærkes herved dels, at en periode med svigtende konjunkturer for landbruget kan gøre sig gældende med forskellig styrke i de forskellige egne af landet, dels, at visse grupper af ejendomsbesiddere i amtskommunerne kun i mindre omfang vil blive berørt af en landbrugskrise. Dette sidste vil navnlig gælde i forstadskommunerne til de større byer og i andre større bymæssige bebyggelser.

Maksimumsgrænsen for det samlede årlige tilskud er foreslået fastsat til 8 mill. kr. for hver påbegyndt halve procent, landbrugets forrentningsprocent af den investerede kapital er mindre end 4, hvorved det maksimale tilskud ved en forrentningsprocent på 0 vil blive

64 mill. kr. Maksimumsbeløbet for statstilskudet til amtskommunerne efter den kommunale ejendomsskattelov af 1933 er 20 mill. kr., og der er således ved forslaget taget rimeligt hensyn til den siden 1933 stedfundne økonomiske udvikling.

Efter den gældende ordning beregnes statstilskudet på grundlag af landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien. Når der her stilles forslag om, at tilskudet beregnes i forhold til landbrugets forrentningsprocent af den investerede kapital, skyldes dette, at denne procent giver et bedre udtryk for konjunktursvingningerne i landbrugets indtægter end forrentningsprocenten af handelsværdien. Det bemærkes herved, at beregningen af forrentningsprocenten af den investerede kapital først er påbegyndt efter 1933-lovens vedtagelse.

I forslaget § 20 er det foreslået, at der blandt de kommuner, hvor mindst halvdelen af indbyggerne er bosat i bymæssige bebyggelser fordeles et beløb af indtil 10 mill. kr. årligt for hver påbegyndt procent, arbejdsløshedsprocenten for landet som helhed for det nærmest forudgående kalenderår måtte overstige 15. Også for dette tilskuds vedkommende er reglerne udformet således, at det ved fordelingen af tilskudet på de enkelte kommuner bliver muligt at tage hensyn til, at en konjunkturedgang ikke vil berøre alle kommuner lige føleligt.

Ved fastsættelsen af den arbejdsløshedsprocent, der skal være bestemmende for, om tilskud kan ydes, må det tages i betragtning, at der også i år med gode konjunkturer vil forekomme en vis arbejdsløshed. Den ureducerede arbejdsløshedsprocent har i årene 1931—1953 bevæget sig således:

Kalenderår	Arbejdsløshedsprocent
1931	17,9
1932	31,7
1933	28,8
1934	22,1
1935	19,7
1936	19,1
1937	21,7
1938	21,3
1939	18,4
1940	23,9
1941	18,4
1942	15,1
1943	10,7